

det Lovforslag, som der har været Enighed om i Folketinget paa dette Omraade.

Jeg ved ikke, om de Udtalelser, der er fremsatte, skal betragtes som absolutte Udtryk for, at man ikke vil gøre denne Lov i Stand, eller om man blot giver Udtryk for Ønsker og Anskuelser om, hvad der kan være heldigt eller ikke heldigt, og som man muligvis kan bringes til at forlade. Skulde det ikke være Tilfældet, beklager jeg det i allerhøjeste Grad. Og jeg kan forsikre alle ærede Medlemmer af dette Ting om, at denne Beklagelse vil blive delt af mangfoldige Mennesker, som vil komme til at lide under det, hvis Loven ikke bliver vedtaget.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, der har været fremdraget i Folketinget, som der der har været Uenighed om, og som nu ogsaa er fremdraget af de tidligere Talere, nemlig Betalingsspørgsmaalet, skal jeg sige, at jeg dør aldeles ikke er enig med den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Godskesen) i, at der her er et stort og, som jeg fik Indtrykket af af den ærede foregaaende Talers Udtalelser, uløseligt Problem, som kun kan ordnes ved, at man lader disse Lejere betale ekstra. Jeg tror, at man her i høj Grad regner med imaginære Størrelser. Det ærede Medlem nævnede, at naar man hævdede, at der ikke var Aarsag for Lejeren til at betale, fordi Ejeren ikke lider noget Tab, maatte det være paa Grund af — jeg husker ikke Udtrykket — en aritmetisk Fejlslutning eller noget lignende. Jeg tror snarere, at Ordføreren for det konservative Parti regner med imaginære Værdier og Størrelser, naar han skal opsummere de økonomiske Resultater, der fremkommer ved en Ikke-Betaling fra Lejernes Side. Det synes at være givet, at naar Ejeren af Huset faar sine Penge i lige store Mængder, i lige mange Dele og paa samme Tid af Aaret, sker der ham ikke nogen Skade, og hvis vi slaar det fast, at der ikke sker Ejeren nogen som helst Skade derved, saa har vi i Virkeligheden dækket, jeg vil ikke sige nogen bestemt Kvotadel, men dækket en saa stor Kvotadel af det, der overhovedet kan blive Tale om, at det, som bliver tilbage, er Smaating. Naar man laver en Lov, kan det naturligvis aldrig undgaas, at der paa et eller andet Punkt bliver en Vanskelighed; jeg tror ikke, at Ordføreren for det konservative Parti kan skrive en Lov om et eller andet Spørgsmaal, uden at der bliver en eller anden Vanskelighed. Enhver Lov forandrer de bestaaende For-

hold, og som Følge deraf bliver der nogle Vanskeligheder ved Gennemførelsen, men det forekommer mig, at naar man er enig om, at de Lejemaal, som fortsættes og vedbliver at løbe rundt, medens den nuværende Lejer bor i Lejligheden, og — det vil jeg gerne have Lov at tilføje — ganske paa samme Maade bliver ved at løbe rundt, selv om der foregaar Lejerskifte — det syntes, som om Ordføreren for det konservative Parti ikke havde Øje for, at der sker akkurat det samme, selv om der kommer en ny Lejer, det er samme Termin, der betales til, og samme Penge, der betales til samme Ejer —, saa lider Ejeren ikke noget Tab, ikke en Gang et Rentetab; det blev antydnet, at der vilde være et Rentetab, hvis man flyttede Betalingsterminen, men det er der jo ikke Tale om. Jeg vil gerne bemærke med Hensyn til at flytte Betalingsterminen, at det kan Husejeren gøre af egen Magtfuldkommenhed, og det gør han mangfoldige Gange. Der har været en almindelig Tilbøjelighed til ved Indgaaelse af Huslejekontrakter efterhaanden at skyde Betalingsterminen længere frem i Tiden, at lade Lejeren betale paa et tidligere og tidligere Tidspunkt. Der faar altsaa Husejeren en Rentegevinst, fordi Lejeren naturligvis maa tage Kontrakten, som den bliver. Denne Bevægelse er temmelig sikkert bevidst foretaget fra Husejernes Side, og der er maaske ikke meget at sige dertil. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa i Øjeblikket, men jeg vil blot gøre opmærksom paa, at Flytning af Betalingsterminen kan foregaa, uden at Lovgivningen bestemmer det, og at det foregaaer stadig i det praktiske Liv. Det er naturligvis heller ikke noget, som rammer den enkelte Lejer, det rammer et eller andet Sted langt borte, som man ikke kan overskue, og derfor sætter den enkelte Lejer sig ikke derimod; hvis han kan skaffe Pengene paa et tidligere Tidspunkt, spiller det maaske ikke nogen større Rolle for ham. Paa den Maade gaar det uden større Vanskeligheder, men nu, da der er Tale om, at man fastsætter nogle andre Terminer for Ind- og Udflytning, uden at man rører ved Betalingsterminen, kommer man fra husejerinteresserede Kredse og fra visse Partier i Rigsdagen, der særlig støtter sig til disse Kredse og føler sig kaldet til at varetage disse Kredses Interesser, med Krav om, at her skal Husejerne have en Ekstrabetaling, fordi man paa den Maade udskyder Ud- og Indflytningstidspunktet uden at flytte Betalingsterminen. Det er, synes jeg, et ubilligt Krav